

ритма се пораждат едновременно, поради което дантевската терцина има толкова як строеж, че не можем да си представим поетът на "Комедията" да мисли в друга форма.

Когато четем терцина като тази:

*Come la fronda che flette la cima
nel tranito del vento, e poi si leva
per la gloria virtù che la sublima*

sfugga
/Както клончето ~~се~~ ~~оръва~~ върха
си, кога го вятъра брули, а после
само се вдига, чрез собствена си-
ла. / *издига*

ние ~~дори~~ разпознаваме дори ~~неизпривнаваме, издига~~ в привидната простота на сравненията, ~~идеалистичния~~ идеалистичния порив на Данте, а в стройната хармония на тия стихове усещаме подлъха на могъщия му дух. Изобщо, това изкуство е наистина единствено; и докато Италия почита в своя поет този, който първи и даде един глас в света, изразявайки за винаги и по най-съвършен начин душата на нацията, цялото човечество намира ~~живее~~ в него себе си, всеки път когато отново въздига вечните ценности на истината, доброто и красотата.



Бележка: Преводите в стихотворна форма са взети от преводите на "Ад", "Ерей от К. Величков, "Преизподня" от Кирил Христов и "Божествена комедия" от Д-р М. Ралчев.